

Tekst: Norge i rødt, hvitt og blått

Hvorhen du går i li og fjell,
En vinterdag, en sommerkveld
Med fjord og fossevell,
Fra eng og mo med furutrær
Fra havets bryn med fiskevær
Og til de hvite skjær,

Møter du landet i trefarvet drakt,
Svøpt i et gjenskinns av flaggets
farveprakt.

Se, en hvitstammet bjerk oppi heien,
Rammer stripen med blåklokker inn
Mot den rødmalte stuen ved veien,
Det er flagget som vaier i vind.
Ja, så hvit som det hvite er sneen,
Og det røde har kveldssolen fått,
Og det blå ga sin farve til breen,
Det er Norge i rødt, hvitt og blått.

En vårdag i en solskinnsstund
På benken i Studenterlund
Der sitter han og hun,
To unge, nyutsprungne russ,
To ganske nylig tente bluss,
I 20 grader pluss.

Hun er som en gryende forsommerdag
Som farves av gjenskinnet av det
norske flagg.

Ja, så hvit som det hvite er kjolen,
Og så rødt som det rø' hennes kinn,
Hennes øyne er blå som fiolen,
Hun er flagget som vaier i vind.
Han har freidig og hvitlugget panne,
Og en lue i rødt har han fått.
Med en lyseblå tiltro til landet
Står vår ungdom i rødt, hvitt og blått.

De kjempet både hun og han!
Nå lyser seirens baunebrann,
Utover Norges land.
Mot himlen stiger flagg ved flagg
Som tusen gledesbål i dag,
For alle vunne slag.

Det knitrer som før over hytte og slott,
Et flammende merke i rødt og hvitt og
blått.

Som et regnbuens tegn under skyen,
Skal det evig i fremtiden stå.
Se, det glitrer på ny over byen,
I det røde og hvite og blå.
La det runge fra gaten og torget,
Over landet som nordmenn har fått:
Du er vårt, du er vårt, gamle Norge!
Vi vil kle deg i rødt, hvitt og blått!